

บทที่ 4

วิจารณ์ผลการศึกษา

พรอนพิชที่นำมาศึกษา

จากการเก็บรวบรวมพืชวงค์ผักปลับมาศึกษาจำนวนคราวไม่ใช่มาก 33 ชนิด พนบว่า ทั้งหมดเป็นพืชล้มลุกที่มีลำต้นตั้งตรงหรือเลื้อยเล็กน้อย ส่วนพืชที่เป็นไม้เดาในวงศ์ย่อยเดียวกันสำราญไม่พบในการศึกษาครั้งนี้

จากการสังเกตพบว่า พืชวงค์ผักปลับบางชนิดรึ่นได้ดี และพบได้มากในป่าชายหาด เช่น *Commelina attenuata* Vahl., *Murdannia* cf. *bracteata* (C.B.Clarke) J.K. Morton ex D.Y. Hong, *M. cf. dimorpha* Brueck., *M. medica* (Lour.) D.Y. Hong และ *M. vaginata* (Linn.) Brueck. ซึ่งสภาพเพื่อน้ำอาจเหมาะสมต่อกับชนิดดังกล่าว ส่วนพืชบางชนิดพบได้ไม่บ่อยนัก เช่น *Commelina africana* Linn., *M. hookeri* (C.B. Clarke) Brueck, *Pollia sumatrana* Hassk., *Amischotolype glabrata* Hassk A. *gracilis* Ridl. และ *A. monosperma* Clarke ซึ่งอาจมีการกระจายพันธุ์อยู่ในวงศ์จำกัด

พืชวงค์ผักปลับ จำนวน 9 ถุก ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ พนบว่า ถุกที่มีจำนวนนิมามากที่สุดคือ *Murdannia* มี 9 ชนิด รองลงมาคือ *Commelina* มี 7 ชนิด และ *Amischotolype* กับ *Pollia* มี 5 ชนิดเท่ากัน ซึ่งอาจคาดคะเนได้ว่า พืชถุกดังกล่าวมีการกระจายพันธุ์สูงในบริเวณภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนบางถุกดพบน้อย อาจพบเพียง 1 ชนิด เช่น *Dictyospermum*, *Floscopia*, *Rhopalephora* อาจเป็นเหวาะบริเวณป่าของภาคใต้ที่ศึกษาไม่เหมาะสมต่อการกระจายพันธุ์ของพืชดังกล่าว ส่วนถุกด *Tradescantia* เป็นพืชที่นิยมปลูกทั่วไป

การเก็บและรวบรวมพืชวงค์ผักปลับครั้งนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวแทนของพืชในประเทศไทยยังมีอีกหลายชนิดที่ไม่ได้ศึกษา อาจเนื่องมาจากพืชวงค์บางชนิดที่เป็นพืชล้มลุกอายุปีเดียวที่อาจจะหายไปในบางฤดูหรือบางชนิดมีความจำเพาะต่อถิ่นที่อยู่ หรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ทำให้มีผลต่อการเจริญเติบโต จึงสามารถเก็บรวบรวมพืชได้เพียงบางส่วนของประเทศไทย

จำนวนโครโน่โชนของพืชวงศ์ผักปลับที่นำมาศึกษา

จากการนับจำนวนโครโน่โชนของพืชจากขอลบปล่ายากของพืชที่เก็บและรวมรวมได้ทั้งหมด 33 ชนิด พบร่วม มีจำนวนโครโน่โชนตั้งแต่ $2n=12$ ถึง $2n=88$ อาจมีทั้งชนิดที่เป็นดิพโลโยร์ โพลีพโลโยร์ และแอนิวพโลโยร์

เพ่า Commelinaceae

จำนวนโครโน่โชนของพืชเพ่านี้มีความแตกต่างกันมาก ตั้งแต่ $2n=18-88$ โดยทั่วไปขนาดของโครโน่โชนค่อนข้างเล็ก เมื่อเปรียบเทียบกับเพ่า Tradescantieae โดยเฉพาะ *Pollia* โครโน่โชนมีขนาดเล็กกว่าสกุลอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Faden และ Suda (1980) ที่จัดสกุลนี้อยู่ในกลุ่มที่มีโครโน่โชนขนาดเล็กถึงเล็กมาก

สกุล *Commelina* Linn. พืชทั้ง 7 ชนิด มีจำนวนโครโน่โชนแตกต่างกัน คือ $2n=22-88$ Chimphamba (1973) และ Faden และ Suda (1980) รายงานว่า พืชสกุลนี้มีค่า x หลายค่า คือ 10-16 และพบทั้งดิพโลโยร์และโพลีพโลโยร์ จากการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับรายงานของ Faden และ Suda (1980) ว่า *C. benghalensis* มี $x=11$ จึงอาจเป็นไปได้ว่า พืชที่ศึกษาครั้งนี้คือ *C. benghalensis* ($2n=22$) อาจเป็นดิพโลโยร์ และยังรายงานว่า *C. attenuata* มีค่า $x=12$ จากการศึกษาจำนวนโครโน่โชนของ *C. attenuata* พบร่วม มีค่า $2n=44$ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Goldblatt และ Johnson (1998) จึงเป็นไปได้ว่า *C. attenuata* อาจเป็นเทหะพโลโยร์ และมีแอนิวพโลโยร์ Chimphamba (1973) รายงานว่า *C. diffusa* และ *C. africana* มีค่า $x=15$ ตั้งนั้นพืชทั้งสองที่ศึกษาครั้งนี้ คือ *C. diffusa* ($2n=30$) จึงอาจเป็นดิพโลโยร์ และ *C. africana* ($2n=60$) อาจเป็นเทหะพโลโยร์ ส่วน *C. paludosa* ($2n=60$), *C. suffruticosa* ($2n=64$) และ *C. communis* ($2n=88$) อาจเป็นโพลีพโลโยร์

สำหรับ *C. diffusa* มีตีอกที่แตกต่างขึ้นกับลักษณะทางลัญฐานวิทยาอย่างอื่น โดยแยกเป็น 3 สี คือ สีม่วง น้ำเงิน และฟ้า ซึ่งพืชทั้งสามสีเป็นชนิดเดียวกัน แต่อาจต่างสายพันธุ์ (variety) หรืออาจต่างชนิดย่อยกัน (subspecies) การศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถจำแนกในระดับสายพันธุ์หรือชนิดย่อย เนื่องจากข้อมูลด้านอนุกรมวิธานของพืชวงศ์นี้ในประเทศไทยยังไม่สมบูรณ์ จากการศึกษาพบว่าพืชทั้งสามสีมีจำนวนโครโน่โชนเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Goldblatt (1994) ว่า *C. diffusa* จำนวน 3 ชนิดย่อย คือ *C. diffusa* subsp. *aquatica* J.K. Morton, *C. diffusa* subsp. *diffusa* และ *C. diffusa* subsp. *montana* J.K. Morton มีค่า $2n=30$ เท่ากัน จึงอาจเป็นไปได้ว่า พืชทั้งสามสีเป็น 3 ชนิดย่อย ซึ่งถ้าได้ศึกษาครัวเรือนของพืชทั้งสามก็อาจจะขยายยืนยันการจัดจำแนกได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

สกุล *Dictyospermum* Wight Faden (1998) ได้รายงานว่า พืชสกุลนี้มี $2n=28$ โดยทั่วโลกพบประมาณ 5 ชนิด ที่อินเดีย ศรีลังกา และนิวเกินี ส่วนในประเทศไทยมีรายงานพบที่ตอนข้างบนกัน เพียง 1 ชนิด (พวงเพ็ญ และคณะ, 2542) ในการศึกษาครั้งนี้พบ *D. conspicuum* เป็นกัน และมีจำนวนโครโนม $2n=28$ พืชในสกุลนี้มีชื่อพ้องว่า *Aneilema* R. Br. (Hong and De Filippi, 2001) ซึ่งมีค่า $x=9, 10, 13-16$ (Faden, 1998) จากการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถระบุระดับพลดอยด์ได้

สกุล *Floscopia* Lour. ศึกษา *F. scandens* มีค่า $2n=24$ Faden และ Suda (1980) และ Faden (1998) รายงานว่าพืชสกุลนี้มีจำนวนโครโนมโดยทั่วไปค่า คือ $2n=12, 16, 18, 22, 24, 30, 36, 42$, และ 52 ($x=6-9$) มีทั้งดิพลดอยด์ เทหะพลดอยด์ และเยหะพลดอยด์ รวมทั้งแอนิวพลดอยด์ จากการศึกษาครั้งนี้ *F. scandens* อาจเป็นโพลีพลดอยด์ ($2n=4x=24$, $x=6$ หรือ $2n=3x=24$, $x=8$) ซึ่งถ้าได้ศึกษาลักษณะรูปร่างและจำนวนโครโนมจากดอก เพื่อถูกยืนยันว่า ของการแบ่งเซลล์แบบไม่ออซิส ในระยะที่มีการเข้าคู่ของชุดโครโนม (homologous chromosome) ก็จะช่วยให้ทราบถึงระดับพลดอยด์ได้

สกุล *Murdannia* Royle พืชทั้ง 9 ชนิด มีจำนวนโครโนมตั้งแต่ $2n=18-64$ โดย *M. edulis* ($2n=64$) มีจำนวนโครโนมโดยทั่วไปค่า $x=9$ และจากเป็นไปได้ว่า $x=9$ ด้วย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากพืชที่ศึกษาครั้งนี้อาจจะเป็นพืชคนละชนิดกันที่เคยมีผู้ศึกษามาก่อน เมื่อจาก การจัดจำแนกพืชวงศ์นี้ค่อนข้างมีความตืบสนและยังเป็นปัญหาในการแยกชนิด (Faden and Suda, 1980)

Faden และ Suda (1980) รายงานว่า *Murdannia* เป็นสกุลที่มีจำนวนโครโนมหลากหลาย คือ $2n=12-80$ ($x=6-11$) และได้รายงานว่า พืชที่มีค่า $x=10$ คือ *M. loriformis*, *M. nudiflora* และ *M. hookeri* การศึกษาครั้งนี้ จึงสันนิษฐานว่า *M. loriformis* ($2n=18$) เป็นดิพลดอยด์และแอนิวพลดอยด์ *M. nudiflora* ($2n=20$) เป็นดิพลดอยด์ และ *M. hookeri* ($2n=40$) เป็นเทหะพลดอยด์ นอกจากนี้ Faden และ Suda (1980) รายงานว่า *M. gigantea* มีค่า $x=11$ จึงเป็นไปได้ว่า พืชที่ศึกษาครั้งนี้ *M. gigantea* ($2n=36$) อาจเป็นทริพลดอยด์และแอนิวพลดอยด์ ส่วนพืชอีก 5 ชนิดที่เหลือไม่มีรายงานค่า x จึงอาจสันนิษฐานว่า *M. cf. dimorpha* ($2n=20$), *M. medica* ($2n=20$) อาจเป็นดิพลดอยด์ และ *M. cf. bracteata* ($2n=54$), *M. edulis* ($2n=64$) และ *M. vaginata* ($2n=40$) อาจเป็นโพลีพลดอยด์ ซึ่งหากได้ศึกษาการเข้าคู่ของโครโนม อาจจะที่แบ่งเซลล์ไม่ออซิส ก็จะช่วยยืนยันความถูกต้องในระดับพลดอยด์ของพืชแต่ละชนิดได้

M. vaginata มีความแตกต่างของสีดอกเพียงอย่างเดียว โดยแยกเป็นดอกสีม่วงและขาว พบว่า มีจำนวนโครโน่โชนเท่ากัน คือ $2n=40$ จึงอาจเป็นไปได้ว่า พืชทั้ง 2 สี น่าจะมียีนที่ควบคุม ลักษณะสีดอกแตกต่างกัน หากมีการศึกษาคริโอลิปส์จะทำให้ทราบว่าพืชทั้งสองเป็นชนิดเดียว กันแต่ต่างสายพันธุ์กัน หรือเป็นคนละชนิดกัน

จำนวนโครโน่โชนของ *M. cf. bracteata*, *M. medica* และ *M. vaginata* (ดอกสีขาว) ยังไม่ เคยมีรายงานมาก่อน

สกุล *Pollia* Thunb. ศึกษา 5 ชนิด มีจำนวนโครโน่โชน $2n=30$ และ 32 Faden และ Suda (1980) และ Faden (1998) รายงานว่า พืชสกุลนี้มีจำนวนโครโน่โชน $2n=30$, 32 และ 38 โดยอาจมี $x=16$ เพียงค่าเดียว ดังนั้น จึงอาจเป็นไปได้ว่า *P. cf. secundiflora*, *P. siamensis* และ *P. thyrsiflora* ที่มี $2n=32$ จัดเป็นดิพโลยอด ส่วน *P. cf. hasskarlii*, *P. sumatrana* ที่มี $2n=30$ อาจเป็นแอนิพโลยอด

จำนวนโครโน่โชนของ *P. cf. hasskarlii*, *P. siamensis* และ *P. sumatrana* ยังไม่เคยมี รายงานมาก่อน

สกุล *Rhopalephora* Hassk. ศึกษา *R. scaberrima* มีจำนวนโครโน่โชน $2n=58$ ซึ่ง ตลอดสองกับการศึกษาจำนวนโครโน่โชนจากดอกของพืชชนิดนี้มี $n=29$ (Goldblatt, 1985) พืช สกุลนี้ทั่วโลกพบเพียง 4 ชนิด และมีค่า $2n=58$ (Faden, 1998) และมีข้อพ้องว่า *Aneilema* R. Br. (Hong and De Filippi, 2001) ซึ่งมีค่า $x=9, 10, 13-16$ (Faden, 1998) ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า พืชชนิดที่ศึกษาครั้งนี้อาจเป็นโพลีพโลยอด

เพ่า Tradescantieae

จำนวนโครโน่โชนในเพ่า นี้ มีตั้งแต่ $2n=12-38$ พืชในเพ่านี้มีหลายสกุล มีโครโน่โชนขนาด ในถูกกว่าเพ่า *Commelinaceae* เช่น *Tradescantia*

สกุล *Amischotolype* Hassk. พืชทั้ง 5 ชนิด มีจำนวนโครโน่โชน $2n=30, 36$ และ 38 ซึ่ง ตลอดสองกับรายงานของ Faden (1998) ว่ามี $2n=18, 20, 30$ และ 36

สกุลนี้จัดอยู่ในเพ่าย่อย *Coleotrypinae* ซึ่งมีรายงานว่า $x=9$ (Faden, 1998) และพืชใน สกุลนี้มีข้อพ้องว่า *Forrestia* ซึ่งมีรายงานว่า $x=9$ เช่นกัน (Faden and Suda, 1980) จึงอาจ เป็นไปได้ว่า *A. glabrata*, *A. marginata* (ซึ่งมี $2n=36$ เช่นกัน), *A. hispida* ($2n=30$) *A. gracilis* ($2n=38$) และ *A. monosperma* ($2n=38$) อาจเป็นโพลีพโลยอด

จากการศึกษาครั้งนี้ *A. glabrata* ($2n=36$), *A. gracilis* ($2n=38$) และ *A. monosperma* ($2n=38$) ไม่เคยมีรายงานมาก่อน

สกุล *Cyanotis* D. Don ศึกษา 3 ชนิด ซึ่งมีจำนวนโครโมโซมไม่เท่ากัน คือ $2n=20, 24$ และ 34 Bai และ Kuriachan (1997) รายงานว่า พืชสกุลนี้ส่วนใหญ่เป็นดิพโลอยด์ โดยมีค่า x ต่างกัน คือ $x=8, 10$ และ 12 ($2n=16, 20$ และ 24) โดยชนิดที่พบมากคือ $2n=24$ และพบบ้างที่ เป็นโพลีพโลอยด์ ($2n=48$) Faden และ Suda (1980) รายงานว่า *Cyanotis* ส่วนใหญ่มี $x=12$ จากการศึกษาครั้งนี้ ตลอดดังกล่าวรายงานของ Bai และ Kuriachan (1997) ว่า *C. axillaris* $x=10$ ($2n=20$) และ *C. cristata* $x=12$ ($2n=24$) จึงอาจเป็นไปได้ว่า พืชที่ศึกษาครั้งนี้ คือ *C. axillaris* ($2n=20$) และ *C. cristata* ($2n=24$) เป็นดิพโลอยด์ Faden และ Suda (1980) รายงาน ว่า *C. vaga* มีค่า $x=12$ จึงสันนิษฐานว่า *C. vaga* ($2n=34$) เป็นพืชทริพโลอยด์และแอนิวพโลอยด์

สกุล *Tradescantia* Linn. ศึกษา *T. spathacea* มีจำนวนโครโมโซม $2n=12$ Darlington และ Wylie (1955) รายงานว่า พืชสกุลนี้มีค่า $x=6-18$ เมื่อจากพืชในสกุลนี้มีข้อพ้องว่า *Rhoeo* (Faden, 1998) ซึ่งมีค่า $x=6$ ดังนั้น จึงอาจเป็นไปได้ว่า พืชชนิดนี้เป็นดิพโลอยด์

จากการศึกษาจำนวนโครโนมของพืชวงศ์ผักป่าบาน จำนวน 9 สกุล พบว่า บางสกุลมี จำนวนโครโนมไม่แตกต่างมาก เช่น *Pollia* มีค่า $2n=30, 32$ เป็นต้น แต่หลายสกุลที่มีจำนวน โครโนมแตกต่างมาก เช่น *Commelina* มีค่า $2n=22-88$ *Murdannia* มีค่า $2n=18-64$ เป็นต้น พืชที่ศึกษาจำนวน 33 ชนิดในครั้งนี้ พบว่า มีพืชที่อาจจะเป็นดิพโลอยด์ โพลีพโลอยด์ หรือแอนิว พโลอยด์ โดยพืชที่อาจจะเป็นโพลีพโลอยด์มีจำนวนชนิดมากกว่าพืชที่อาจจะเป็นดิพโลอยด์ การ ศึกษาโครโนมของพืชวงศ์ผักป่าบานในครั้งนี้จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าหากได้มีการศึกษาหาค่า x และคาริโอไทป์ต่อไป ซึ่งอาจให้เป็นข้อมูลสนับสนุนการจัดหมวดหมู่และการศึกษาวิถีทางการของ พืชวงศ์ผักป่าบานในอนาคต